

ພຣະທຳດານເດືອນ - ເລກທີສິບ

ຂະບວນການ

Jeff Pippenger

2023-12-05

ໃນດານຽນບົດທີ 1,

ດານຽນໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າໄປສູ່ການເປັນເຊີຍທີ່ເຮມຢາໄດ້ພະຍາກອນໄວ້ວ່າຈະມີເວລາເຈັດສິບປີ, ແລະຍັງຄົງຢູ່ຈົນເຖິງປີທຳອິດແຫ່ງລາຊະການຂອງຊີຣິດ.

ແລະ ດານເດືອນໄດ້ດຳລົງຢູ່ຈົນເຖິງປີທຳອິດແຫ່ງການຄອງລາດຂອງກະສັດ ໄຊຣັດ. ດານເດືອນ 1:21.

ດັ່ງນັ້ນ

ດານເດືອນໄດ້ດຳລົງຊີວິດຜ່ານປະຫວັດສາດທັງໝົດຂອງໄລຍະເຈັດສິບປີແຫ່ງການຖືກກວາດຕ້ອນເປັນເຊີຍ ຈົນເຖິງພຣະລາຊະການດິບທຳຂອງນະຍາດໃຫ້ອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານກັບຄືນໄປສ້າງແລະຟື້ນຟູນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ.

ໃນປີທຳອິດແຫ່ງການຄອງລາດຂອງຊີຣິດ ກະສັດແຫ່ງເປີເຊຍ

ເຜີຍພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວຊຽງຕັດຜ່ານປາກຂອງເຢເຮມຢາຈະສຳເລັດ

ພຣະຢາເວໄດ້ກະຕຸ້ນຈິດໃຈຂອງຊີຣິດ ກະສັດແຫ່ງເປີເຊຍ

ຈົນທ່ານໄດ້ປະກາດຂ່າວສານໄປທົ່ວອານາຈັກທັງໝົດຂອງທ່ານ ແລະໄດ້ບັນທຶກໄວ້ເປັນລາຍລັກອັກສອນ

ດັ່ງນີ້: ເອຊະຣາ 1:14

ດັ່ງນັ້ນ ດານເດືອນຈຶ່ງເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງຂະບວນການທົດສອບຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີສິບສີ່ພັນ

ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ແລະດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນຮອດ "ພຣະຣາຊກຳນົດ,"

ຊຶ່ງເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການເອີ້ນໃຫ້ອອກຈາກບາບໂລນ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນອີກສຽງໜຶ່ງມາຈາກສະຫວັນ ກ່າວວ່າ, ຊົນຊາດຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ

ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ ແລະເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໄພພິບັດຂອງນາງ.

ເພາະວ່າບາບຂອງນາງໄດ້ກ້ອງສູງຂຶ້ນເຖິງສະຫວັນແລ້ວ

ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງຄວາມອະທຳຂອງນາງ. ພຣະນິມົດ 18:4, 5.

ເຈັດສິບປີແຫ່ງການເປັນເຊີຍເປັນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການທົດສອບ ແລະ

ການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຂອງຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີສິບສີ່ພັນ. ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001

ວິບັດປະການທິສາມຂອງອິດສະລາມໄດ້ມາເຖິງ.

ສິ່ງນີ້ຈະຖືກຮັບຮູ້ໂດຍພຽງແຕ່ຜູ້ທີ່ຍອມຮັບຄວາມຈິງພົ້ນຖານຂອງສາດສະໜາ Adventism.

ວິບັດປະການທີໜຶ່ງ ແລະ ວິບັດປະການທີສອງ

ຕ່າງກໍຖືກບັນດາຜູ້ບຸກເບີກລະບຸຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າເປັນອິດສະລາມ. ໃນທັງຕາຕະລາງຂອງບັນດາຜູ້ບຸກເບີກປີ

1843 ແລະ 1850, ຊຶ່ງ Ellen White ໄດ້ຮັບຮອງ, ແລະ ຊຶ່ງຖືກລະບຸວ່າເປັນການສຳເລັດຂອງ Habakkuk

ບົດທິສອງ, ອິດສະລາມຖືກລະບຸວ່າເປັນແກທິຫ້າ ແລະ ທິຫິກ.

ແກສາມອັນສຸດທ້າຍແມ່ນແກແຫ່ງວິບັດປະການ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບົງ, ແລະໄດ້ຍິນທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງບິນຢູ່ກາງຟ້າ, ຮ້ອງກ່າວດ້ວຍສຽງດັງວ່າ, "ວິບັດ,

ວິບັດ, ວິບັດ ແກບັນດາຜູ້ອ້າໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ

ເນື່ອງດ້ວຍສຽງແກອື່ນໆທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ຂອງທູດສະຫວັນທັງສາມ, ຜູ້ຊຶ້ງຍັງຈະເປົ່າຢູ່!" ພຣະນິມົດ 8:13

ຖ້າຫາກວ່າມີແກວ່ງແກສັງວານພິບັດສາມຢ່າງ,
ແລະແກວ່ງແກສັງວານພິບັດທຶນງິດແລະທຶນອງແມ່ນອົດສະລາມ,
ກໍເປັນເລື່ອງງ່າຍພຽງພໍທີ່ຈະຮັບຮູ້ວ່າແກວ່ງແກສັງວານພິບັດທຶນາມກໍແມ່ນອົດສະລາມເຊັ່ນກັນ.
ອົງປະກອບໜຶ່ງຂອງສັນຍາລັກທຶນະແດງອົດສະລາມເປັນແກວ່ງແກສັງວານພິບັດ,
ແມ່ນການຖືກຍັບຢັງຂອງພວກມັນ, ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນເມື່ອພວກມັນຖືກປ່ອຍອອກ. ຊົດເຕີ້ໄວທໍ
ໄດ້ລະບຸວ່າລົມທັງສີ່ໃນ ພຣະນິມິດ 7 ເປັນ “ມ້າທຶກໄກດຮ້າຍ,” ທີ່ພະຍາຍາມ “ຫຼຸດເປື້ອງອອກ” ແລະ
“ນຳຄວາມຕາຍແລະຄວາມພິນາດ” ຕາມຫຼັງຂອງມັນ.

“ບັນດາທູດສະຫວັນກຳລັງຍຶດໄວ້ຊຶ່ງລົມທັງສີ່ ອັນຖືກສະແດງເປັນມ້າທຶກຳລັງໄກດແຄ້ນ
ພະຍາຍາມຈະຫຼຸດພົ້ນແລະແລ່ນກວາດໄປເທິງໜ້າແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດ
ນຳພາການທຳລາຍແລະຄວາມຕາຍໄປຕາມທາງຂອງມັນ.”

“ພວກເຮົາຈະນອນຫລັບຢູ່ເທິງຂອບເຂດແຫ່ງໂລກນັ້ນດອນແທ້ໆນັ້ນຫລື? ພວກເຮົາຈະເລືອຍຊາ ເຢັນຊາ
ແລະ ຕາຍດ້ານຢູ່ຫລື? ໂອ, ຂໍໃຫ້ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາມີພຣະວິນຍານ ແລະ
ລົມຫາຍໃຈແຫ່ງພຣະເຈົ້າຖືກພັດເຂົ້າໄປໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະຢືນຊັ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນ ແລະ ມີຊີວິດ. ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຫັນວ່າ ທາງນັ້ນແຄບ
ແລະ ປະຖານື້ນຄັບແຄບ. ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາຜ່ານເຂົ້າໄປທາງປະຕູຄັບແຄບນັ້ນແລ້ວ,
ຄວາມກວ້າງຂອງມັນຫາຂອບເຂດມີໄດ້.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

ທູດສະຫວັນສີ່ອົງທຶກຳລັງຍັບຢັງລົມທັງສີ່ ກຳລັງຍັບຢັງ “ມ້າແຫ່ງຄວາມພິນາດ”
ໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງນຳມາເຖິງຄວາມຕາຍແລະຄວາມພິນາດ. ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 9
ບ່ອນທີ່ໄດ້ລະບຸແກສັງແກສັງທຳອິດແລະຄັ້ງທີສອງແຫ່ງວິບັດນັ້ນ ມີກະສັດອົງໜຶ່ງຖືກລະບຸໄວ້.
ພຣະອົງຖືກລະບຸໄວ້ໃນ ພຣະນິມິດ 9:11.

ແລະພວກມັນມີກະສັດປົກຄອງຢູ່ເທິງພວກມັນ, ຄືທູດສະຫວັນແຫ່ງຫຼຸບເຫວໄຮ້ກັນ,
ຜູ້ຊີ້ນຳມຂອງທ່ານໃນພາສາເຮັບເຣີແມ່ນ Abaddon, ແຕ່ໃນພາສາກຣີກທ່ານມີນາມວ່າ Apollyon,
ໃນຖານະເປັນຜູ້ປົກຄອງພວກມັນ. ພຣະນິມິດ 9:11.

ຊື່ ແລະດັງນັ້ນລັກສະນະຂອງກະສັດແຫ່ງອົດສະລາມ ໃນພາສາເຮັບເຣີແມ່ນ Abaddon
ແລະໃນພາສາກຣີກແມ່ນ Apollyon. ໃນພຣະຄຳພີທັງພຣະສັນຍາເດີມແລະພຣະສັນຍາໃໝ່,
ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍພາສາເຮັບເຣີແລະພາສາກຣີກ,
ລັກສະນະຂອງອົດສະລາມຖືກພິບັດເຫັນຢູ່ໃນຄຳນິຍາມຂອງສອງຊື່ນັ້ນ. ໃນທັງສອງຄຳ ຄຳນິຍາມແມ່ນ
“ຄວາມຕາຍ ແລະ ຄວາມພິນາດ.” Sister White ກ່າວວ່າ “ມ້າທຶກໄກດແຄ້ນ”
ທີ່ທູດສະຫວັນທັງສີ່ກຳລັງຍັບຢັງໄວ້ໃນຂະນະທີ່ຄົນຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີ່ຫົວນັ້ນສືບພັນກຳລັງຖືກປະທັບຕາ,
ກຳລັງພະຍາຍາມຈະຫຼຸດພົ້ນອອກມາ ແລະນຳເອົາ “ຄວາມຕາຍ ແລະ ຄວາມພິນາດ” ມາຕາມເສັ້ນທາງຂອງມັນ.

ການກ່າວເຖິງອົດສະລາມເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນພຣະຄຳພີ ຄືອົດສະມາເອນ,
ບົດາຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ຢຶດຖືສາສະໜາອົດສະລາມ. ໃນການກ່າວເຖິງເທືອທຳອິດນັ້ນ ລາວຖືກລະບຸວ່າເປັນຄົນປ່າ,
ແລະຄຳທີ່ເປັນວ່າ “ປ່າ” ມີຄວາມໝາຍວ່າ “ລາປ່າອາຣາເບຍ”.

ການກ່າວເຖິງອົດສະລາມໃນຊຶ່ງຄຳພະຍາກອນເປັນຄັ້ງທຳອິດ ແມ່ນສັນຍາລັກຂອງຕະກູນມ້າ,
ແລະມ້າກໍແມ່ນວິທີທີ່ບັນດາຜູ້ບຸກເບີກໄດ້ໃຊ້ເພື່ອພົ້ນລະນາອົດສະລາມຂອງວິບັດຄັ້ງທຳອິດແລະຄັ້ງທີສອງ
ໃນແຜນພູມສັກສິດທັງສອງ. ລົມທັງສີ່ໃນພຣະນິມິດບົດທີ໒໒ ຖືກຍັບຢັງໄວ້ ຫຼື “ຖືກຫັກມໄວ້”
ຈົນກວ່າພຣະເຈົ້າຈະປະທັບຕາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ຂະບວນການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີ່ຫົວນັ້ນສືບພັນ
ກໍເປັນຂະບວນການທົດສອບ ແລະເປັນຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດດ້ວຍ.

ອຸປະມາທາງຄຳພະຍາກອນທັງໝົດເຫຼົ່ານີ້ ຖືກສະແດງໂດຍການເປັນເຊື້ອຂອງດານເຮອນເປັນເວລາເຈັດສິບປີ, ເລີ່ມຕົ້ນຈາກ Jehoiakim, ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງການປະທານອຳນາດໃຫ້ແກ່ຂ່າວສານທຳອິດ, ຈົນເຖິງ "ດຳລັດ" ທີ່ເອີ້ນບັນດາຊາຍແລະຍິງໃຫ້ອອກຈາກບາບີລ໌. ການຍັບຍັງໄວ້ແລ້ວຈຶ່ງປ່ອຍອິດສະລາມອອກ ແມ່ນລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງອິດສະລາມ ໃນຖານະທີ່ເປັນສັນຍະລັກໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ.

ເມື່ອພວກເຂົາຖືກເອີ້ນວ່າ "ລົມທັງສີ", ພວກເຂົາຖືກກັກໄວ້ໃນຂະນະທີ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຖືກປະທັບຕາ. ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງວິບັດຄັ້ງທີສອງ, ໃນຄຳພະຍາກອນດ້ານເວລາຈຳນວນສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບເອັດປີແລະສິບຫ້ວນ ຊຶ່ງໄດ້ສຳເລັດລົງໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840, ທູດສະຫວັນສີອົງ, ຜູ້ເປັນຕົວແທນຂອງອິດສະລາມໃນວິບັດຄັ້ງທີສອງ, ໄດ້ຖືກ "ປ່ອຍອອກ." ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງຄຳພະຍາກອນ, ພວກເຂົາຖືກ "ຍັບຍັງໄວ້".

ກ່າວແກ່ທູດສະຫວັນອົງທີສອງ ຜູ້ຊົງມີແກສັງຂັນນີ້ວ່າ, "ຈຶ່ງປ່ອຍທູດສະຫວັນທັງສີ ທີ່ຖືກຜູກມັດໄວ້ທີ່ແມ່ນຳໃຫຍ່ເອເຟຣາດ." ແລະທູດສະຫວັນທັງສີນັ້ນກໍໄດ້ຖືກປ່ອຍ, ຜູ້ຊົງໄດ້ຖືກຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບໜັງຊົວໂມງ, ແລະໜັງວັນ, ແລະໜັງເດືອນ, ແລະໜັງປີ, ເພື່ອຈະຂ້າມະນຸດໃຫ້ໄດ້ໜັງສ່ວນສາມ. ພຣະນິມິດ 9:14, 15.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ຂ່າວສານທຳອິດໃນປະຫວັດຂອງໜັງແສນສີສົມພັນໄດ້ຮັບການເສີມອຳນາດ ເມື່ອອິສລາມແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສາມໄດ້ຖືກ "ປ່ອຍອອກ." ແຕ່ມັນກໍຖືກ "ຍັບຍັງ" ໃນທັນທີ. ອິດສະເຕີໄວທ໌ ອະທິບາຍວ່າເຫດໃດສິ່ງນີ້ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ, ແຕ່ກ່ອນອື່ນເຮົາຄວນຈື່ໄວ້ວ່າ ຈຸດປະສົງຂອງອິສລາມໃນການກ່າວເຖິງທາງພຣະຄຳພີຄັ້ງທຳອິດຂອງມັນ ແມ່ນເພື່ອບຸກໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດໂກດເຄື່ອງ, ເພາະວ່າມືຂອງ Ishmael ຈະຕັດຕຳນທຸກຄົນ ແລະ ມືຂອງທຸກຄົນຈະຕັດຕຳນອິສລາມ.

ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງຕັດແກ່ນາງວ່າ, ເບຶ້ງແມ, ເຈົ້າກຳລັງມີຄົນ ແລະຈະໃຫ້ກຳເນີດບຸດຊາຍຄົນໜຶ່ງ, ແລະຈຶ່ງເອີ້ນຊື່ຂອງເຂົາວ່າ ອິດຊະມາເອນ; ເພາະວ່າພຣະຢາເວໄດ້ຊົງຟັງຄວາມທຸກລຳບາກຂອງເຈົ້າແລ້ວ. ແລະເຂົາຈະເປັນຄົນດຸດັງລາປາ; ມືຂອງເຂົາຈະຕັດຕຳນທຸກຄົນ, ແລະມືຂອງທຸກຄົນຈະຕັດຕຳນເຂົາ; ແລະເຂົາຈະອາໄສຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກອ້າຍນ້ອງທັງໝົດຂອງເຂົາ. ປະຖົມມະການ 16:11, 12.

ຈຸດປະສົງຂອງອິສລາມໃນຄຳພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ ແມ່ນເພື່ອຮວບຮວມບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງໃຫ້ຕັດຕຳນອິສລາມ ລ່ວງໜ້າກ່ອນທີ່ສະຫະປະຊາຊາດຈະຫັນຄວາມໂກດແຄ້ນຂອງຕົນໄປສູ່ຜູ້ຮັກສາວັນຊະບາໂຕ. ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ທຸກຄົນຜູ້ເຂົ້າໃຈ 9/11 ວ່າເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຊຳຄັນຂອງລຳດັບເຫດການຂອງພວກ Millerite ໄດ້ກາຍເປັນເໝືອນດັ່ງ "ດານເຮອນ" ເມື່ອທ່ານຖືກນຳໄປຍັງບາບີລ໌ເປັນເວລາເຈັດສິບປີ. Jehoiakim ບົງຊີເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການທົດສອບນັ້ນ, ແລະອິສລາມແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສາມກໍໄດ້ຖືກປ່ອຍອອກໃນເວລານັ້ນ, ແຕ່ຖືກຍັບຍັງໄວ້ໃນທັນທີ, ເພື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງປະທັບຕາປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.

"ທັດສະນະນີ້ໄດ້ຖືກປະທານໃນປີ 1847 ໃນເວລາທີ່ຍັງມີພຽງແຕ່ພື້ນຖານອ້ອມຂ້າງແອດເວັນຕົດຈຳນວນໜ້ອຍຫຼາຍທີ່ຖືຮັກສາວັນຊະບາໂຕ, ແລະໃນບັນດາຄົນ ເຫຼົ່ານີ້ມີພຽງແຕ່ບາງສ່ວນໜ້ອຍທີ່ເຫັນວ່າການຖືຮັກສາມັນມີຄວາມສຳຄັນພຽງພໍທີ່ຈະຂີດເສີນແບ່ງລະ ຫວ່າງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກັບຜູ້ບໍ່ເຊື່ອ. ບັນດາການສຳເລັດຕາມທັດສະນະນັ້ນກຳລັງເລີ່ມປາກົດໃຫ້ເຫັນ. 'ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກ,' ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ນີ້"

ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງເວລາທີ່ພົບຕ່າງໆຈະເລີ່ມຖືກເທລົງ, ແຕ່ໝາຍເຖິງຊ່ວງເວລາສັ້ນໆກ່ອນໜ້ານັ້ນ
ໃນຂະນະທີ່ພຣະຄຣິດຍັງຢູ່ໃນພຣະວິຫານບໍລິສຸດ. ໃນເວລານັ້ນ,
ໃນຂະນະທີ່ພຣະລາຊະກິດແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນກຳລັງຈະສິ້ນສຸດລົງ, ຄວາມລຳບາກຈະກຳລັງມາເຖິງໂລກ,
ແລະບັນດາປະຊາຊາດຈະເກີດຄວາມໂກດຄຽດ,
ແຕ່ຈະຖືກຢືບຢັ້ງໄວ້ເພື່ອໃຫ້ຂັດຂວາງພຣະລາຊະກິດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ. ໃນເວລານັ້ນ
'ຜົນປາຍລະດູ' ຫຼັກການຊົດຊື່ນຈາກພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະມາເຖິງ
ເພື່ອປະທານລົດອຳນາດໃຫ້ແກ່ສຽງອັນດັງກອງຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ,
ແລະຕຽມພວກທ່ານບໍລິສຸດໃຫ້ສາມາດຢືນຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ພົບຕ່າງໆຈະເກີດປະການສຸດທ້າຍຈະຖືກເທລົງ." *Early Writings*, 85.

ເຈດຕະນາຂອງການເຮັດໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ເມື່ອອົດສະຕຣາລີຖືກປ່ອຍອອກ ແລະໄດ້ກັບໃຫ້ບັນ
ດາປະຊາຊາດໂກດຄຽດໂດຍການໃຈມຕິສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໃນພຣະນິມົດບົດທຶນສາມຢ່າງກະທັນຫັນ
ແລະບໍ່ຄາດຄິດ. ຈາກນັ້ນອົດສະຕຣາລີຈຶ່ງຖືກຫັກຫ້າມ
ເພື່ອໃຫ້ວຽກງານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມສາມາດສຳເລັດໄດ້.
ວຽກງານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມຄືການປະທັບຕາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະເມື່ອວຽກງານນັ້ນໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ຜົນປະສານໄດ້ເລີ່ມ "ຜົນປະສານ".
ການເຮັດບົດທຶນກຳລັງສະແດງໃຫ້ເຫັນຂະບວນການທົດສອບຂອງຫນຶ່ງແສນສີໝູນສີຟ້າ, ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ
11 ກັນຍາ 2001 ແລະດຳເນີນຕໍ່ໄປຈົນກວ່າ "ສຽງ"
ທີ່ສອງໃນພຣະນິມົດບົດທຶນແປດຈະເອີ້ນຝູງແກະອັນຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ອອກມາຈາກບາບໂລນ. ດັ່ງນັ້ນ
ການເຮັດຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຊົນຊາດຫນຶ່ງທີ່ບັດນຢູ່ໃນການເປັນຊະເລີຍຜ່ານ
ຈົນເຖິງຈຸດສິ້ນສຸດຢ່າງແທ້ຈິງຂອງຂະບວນການທົດສອບ.
ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງໄລຍະເວລາແຫ່ງການທົດສອບໃນການເຮັດບົດທຶນໄດ້ຖືກລະບຸວ່າເປັນ
"ທ້າຍແຫ່ງວັນທັງຫມົດ."

ໃນຕອນສຸດທ້າຍແຫ່ງວັນທັງຫມົດທີ່ກະສັດໄດ້ກ່າວໄວ້ໃຫ້ນຳພວກເຂົາເຂົ້າມານັ້ນ
ຫົວໜ້າຂັ້ນທຳອິດໄດ້ນຳພວກເຂົາເຂົ້າມາຢູ່ຕາມບູກາດເນັດຊາ. ແລະກະສັດໄດ້ສົນທະນາກັບພວກເຂົາ;
ແລະໃນບັນດາພວກເຂົາທັງໝົດ ບໍ່ພົບໃດໜຶ່ງອັນດ້ານເຮັດ, ຮານານຢາ, ມີຊາເອນ, ແລະ ອາຊາຣີຢາ;
ເຫດສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງຍືນຢູ່ຕາມກະສັດ. ແລະໃນບັນດາເລື່ອງທັງປວງແຫ່ງບັນຍາແລະຄວາມເຂົ້າໃຈ
ທີ່ກະສັດໄດ້ຊົງສອບຖາມພວກເຂົານັ້ນ ພະອົງພົບວ່າພວກເຂົາດຶກວ່າພວກຫມໍ້ຄຳຖາແລະນັກໂຫລາສາດທັງ
ຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນອານາຈັກທັງໝົດຂອງພະອົງເຖິງສິບເທົ່າ. ດານເຮັດ 1:18–20.

ການທົດສອບຄັ້ງທີສາມ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການທົດລອງຜ່ານພະຍາກອນສຳລັບການເຮັດ
ແລະຊາຍຜູ້ມີຄຸນຄ່າສາມຄົນ ແມ່ນເມື່ອພວກເຂົາຖືກເປັນບູກາດເນັດຊາຕັດສິນ ແລະພົບວ່າ
"ດຶກວ່າພວກນັກອາຄົມ ແລະພວກໂຫລາທັງຫມົດທີ່ຢູ່ໃນອານາຈັກທັງໝົດຂອງພຣະອົງເຖິງສິບເທົ່າ."
ການທົດສອບຄັ້ງທີສາມນີ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການພິພາກສາ ແລະການພິພາກສານັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນ
"ຕອນປາຍຂອງວັນເວລາ." ໃນພຣະທຳດານເຮັດ "ຕອນປາຍຂອງວັນເວລາ"
ແມ່ນບ່ອນທີ່ດານເຮັດຢືນຢູ່ໃນສ່ວນມຸ່ງຂອງຕົນ.

"ຫຼາຍຄົນຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະຖືກເຮັດໃຫ້ຂ້າວ ແລະຖືກທົດລອງ;
ແຕ່ຄົນຊົ່ວຈະຍັງກະທຳຄວາມຊົ່ວຢູ່; ແລະບໍ່ມີໃຜໃດໃນພວກຄົນຊົ່ວຈະເຂົ້າໃຈ; ແຕ່ພວກບັນຍາຈະເຂົ້າໃຈ....
ໃຜທີ່ຄອບຄົວ ແລະມາເຖິງຫນຶ່ງພັນສາມຮ້ອຍສາມສິບຫ້າວັນ ຜູ້ນັ້ນກໍ່ເປັນສຸກ. ແຕ່ສ່ວນເຈົ້າ (ດານເຮັດ)
ຈຶ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າຈົນເຖິງວາລະສຸດທ້າຍ: ເພາະເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ
ແລະຈະຢືນຢູ່ໃນສ່ວນຂອງເຈົ້າໃນຕອນສຸດທ້າຍແຫ່ງວັນທັງຫມົດ."

“ເວລາໄດ້ມາເຖິງແລ້ວສຳລັບການເຮັດສິນທີ່ຢືນຢູ່ໃນສ່ວນມະລະດົກຂອງທ່ານ. ເວລາໄດ້ມາເຖິງແລ້ວສຳລັບແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ທ່ານໃຫ້ສ່ອງອອກໄປສູ່ໂລກຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍເປັນມາກ່ອນ. ຖ້າຜູ້ທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳສິ່ງອັນຫຼວງຫຼາຍເພື່ອເຂົ້າທັງຫຼາຍຈະດຳເນີນຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງຄວາມຮູ້ຂອງເຂົາທັງຫຼາຍກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດ ແລະຄຳພະຍາກອນທັງຫຼາຍທີ່ກຳລັງຂ້ອງກັບພຣະອົງຈະເພີ່ມເພີດເພີຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເມື່ອເຂົາທັງຫຼາຍເຂົ້າໃກ້ຈຸດສິ້ນສຸດແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງໂລກນີ້.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1174.

ນາງສາວ White ໄດ້ລະບຸ, “ວາລະສຸດທ້າຍຂອງວັນທັງຫຼາຍ”
ໃນຄວາມກ່ຽວພັນກັບຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຂອງຂໍ້ທີ່ສືບໃນ Daniel ບົດທີ່ສິບສອງ. ນາງມັກໃຊ້ຂໍ້ທີ່ສືບຄຽງຄູ່ກັບຂໍ້ທີ່ສືບສາມຫົວ, “ວາລະສຸດທ້າຍຂອງວັນທັງຫຼາຍ.”

“‘ຫຼາຍຄົນຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແລະຖືກເຮັດໃຫ້ຂ້າວ, ແລະຖືກທົດລອງ;
ແຕ່ຄົນອະທຳຈະກະທຳຄວາມອະທຳຕໍ່ໄປ: ແລະບໍ່ມີຄົນອະທຳຜູ້ໃດຈະເຂົ້າໃຈ; ແຕ່ຄົນມີປັນຍາຈະເຂົ້າໃຈ....
ຜູ້ໃດທີ່ອອກຖ້າ ແລະມາເຖິງໜຶ່ງພັນສາມຮ້ອຍສາມສິບຫ້າວັນ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນສຸກ. ແຕ່ສ່ວນເຈົ້າ (ການເຮັດ)
ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າຈົນກວ່າວາລະສຸດທ້າຍຈະມາເຖິງ: ເພາະເຈົ້າຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ,
ແລະຈະຢືນຢູ່ໃນສ່ວນຂອງເຈົ້າໃນຕອນສຸດທ້າຍແຫ່ງວັນທັງຫຼາຍ.’”

“ການເຮັດກຳລັງຢືນຢູ່ໃນສ່ວນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ສຳລັບທ່ານໃນວັນນີ້,
ແລະພວກເຮົາຄວນໃຫ້ທ່ານມີບ່ອນທີ່ຈະກ່າວແກ່ປະຊາຊົນ.
ຂ່າວສານຂອງພວກເຮົາຕ້ອງຖືກປະກາດອອກໄປດັ່ງຕະກຽງທີ່ລັກໃໝ່. ‘ໃນເວລານັ້ນ ມີກາເຢອນຈະລຸກຂຶ້ນ,
ເຈົ້ານາຍຜູ້ຍິງໃຫຍ່ ຜູ້ຊົງຢືນຢູ່ເພື່ອບຸດທຽນແຫ່ງຊົນຊາດຂອງທ່ານ;
ແລະຈະມີເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກ ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍມີມາຕັ້ງແຕ່ມີປະຊາຊາດຈົນເຖິງເວລານັ້ນ;
ແລະໃນເວລານັ້ນ ປະຊາຊົນຂອງທ່ານຈະຖືກຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ, ຄືທຸກຄົນທີ່ພົບວ່າມີຊີວິດໄວໃນປັດຈຸບັນ.
ແລະຫຼາຍຄົນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ອຸກອາດຢູ່ໃນຝຸ່ນດິນແຫ່ງໂລກຈະຕື່ນຂຶ້ນ, ບາງຄົນເພື່ອຊີວິດນິລັນດອນ,
ແລະບາງຄົນເພື່ອຄວາມອັບອາຍແລະການຖືກດູໝືນຢ່າງນິລັນດອນ.
ແລະບັນດາຜູ້ມີປັນຍາຈະສ້າງແສງດັ່ງຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງທ້ອງຟ້າ;
ແລະບັນດາຜູ້ກຳລັງຈຳນວນຫຼາຍໄປສູ່ຄວາມຊອບທຳ ຈະດັ່ງດວງດາວຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ.’”

“ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ນຳສະເໜີພາລະກົດທຳພວກເຮົາຈະຕ້ອງກະທຳໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້.
ພວກເຮົາຍັງບໍ່ຕົກຢູ່ໃນແມ່ນແຕ່ເຄີຍໜຶ່ງ.
ພວກເຮົາບໍ່ມີວິດອຳນາດອັນຈຳເປັນສຳລັບການກະທຳພາລະກົດທຳທີ່ຈຳຕ້ອງຖືກກະທຳ.
ພວກເຮົາຈຳຕ້ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດ, ເຂົ້າສູ່ຄວາມເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ. ບັດນີ້, ໃນເວລານີ້ແຫຼ້ຍ,
ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຢືນຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງນັ້ນ
ບ່ອນທີ່ການກັບໃຈແລະການໄຜດອະໄພຈະເປັນລັກສະນະເດັ່ນຂອງພາລະກົດຂອງພວກເຮົາ.
ຈະຕ້ອງບໍ່ມີການໂຕ້ຖຽງກັນ. ມັນສາຍເກີນໄປແລ້ວທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມກັບຊາຕານໃນວຽກງານຂອງມັນໃນການເຮັດໃຫ້ຕາຂອງຜູ້ຄົນມີດິບອດ. ມັນສາຍເກີນໄປແລ້ວທີ່ຈະໃສ່ໃຈຕໍ່ວິນຍານທີ່ລື້ວງ
ແລະຕໍ່ຄຳສອນຂອງພວກຜິຮ້າຍ.”

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ກ່າວວ່າ ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດຊຶ່ງປະທານລົ້ນແລະຄຳເວົ້າ
ພວກເຮົາຈະເຫັນພຣະລາຊະກິດອັນໜຶ່ງທີ່ສຳເລັດຂຶ້ນ ຄຳຍອກກັນກັບທີ່ໄດ້ສຳເລັດໃນວັນເດຊັບເຕີຄອດ.
ຕົວແທນຂອງພຣະຄຣິດຈະປະຕິບັດວຽກຢ່າງມີປັນຍາ. ຈະບໍ່ພົບວ່າມີຄົນໜຶ່ງຢູ່ບ່ອນນີ້
ແລະອີກຄົນໜຶ່ງຢູ່ບ່ອນນັ້ນ ທີ່ພະຍາຍາມຮືກຳລາຍແລະທຳໃຫ້ພົນາດ.”

“ກ່ອນທີ່ພຣະດຳລັດຈະອອກມາ, ກ່ອນທີ່ວັນນັ້ນຈະຜ່ານໄປດັ່ງແກບ,
ກ່ອນທີ່ພຣະພິເລດອັນແຮງກ້າຂອງພຣະເຢໂຮວາຈະມາເຖິງພວກເຈົ້າ,
ກ່ອນທີ່ວັນແຫ່ງພຣະພິເລດຂອງພຣະເຢໂຮວາຈະມາເຖິງພວກເຈົ້າ, ຈົ່ງສະແຫວງຫາພຣະເຢໂຮວາ,

ບັນດາຜູ້ອ່ານສຸພາບທັງປວງໃນແຜ່ນດິນໂລກ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄໍາພິພາກສາຂອງພຣະອົງ;
ຈົ່ງສະແຫວງຫາຄວາມຊອບທຳ, ຈົ່ງສະແຫວງຫາຄວາມອ່ອນສຸພາບ:
ບາງທິພວກເຈົ້າອາດຈະຖືກຊ່ອນໄວໃນວັນແຫ່ງພຣະພິໄລດຂອງພຣະເຢໂຮວາ.” Australian Union
Conference Record, March 11, 1907.

ການປະທັບຕາຂອງຫນຶ່ງແສນສີຫມົນສີຟ້າ

ທຶກືກເປັນຕົວແທນໂດຍເຈັດສິບປີແຫ່ງການເປັນຊະເລື້ອຂອງດານເຢອນໃນບາບໂລນ ນັ້ນ
ຖືກສະແດງໄວ້ໃນດານເຢອນ ບົດ 12 ແລະ ຂໍ້ 10. ຂໍ້ພຣະຄຳນີ້ມີລາຍເຊັນແຫ່ງ “ຄວາມຈິງ”
ເພາະມັນຊີ້ບອກເຖິງສາມຂັ້ນຕອນ ອັນເປັນລັກສະນະຂອງຄຳພາສາເຮັບເຮົາ “ຄວາມຈິງ.”
ຫຼາຍຄົນຈະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດ, ຖືກເຮັດໃຫ້ຂ້າວ ແລ້ວຈຶ່ງຖືກທົດລອງ. ດານເຢອນ ແລະ ສາມຜູ້ມີຄຸນຄ່ານັ້ນ
ໄດ້ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດໂດຍຄວາມຢຳເກງພຣະເຈົ້າໃນບົດ 1
ເພາະພວກເຂົາໄດ້ຕັ້ງໃຈວ່າຈະບໍ່ກົນອາຫານຂອງບາບໂລນ. ຈາກນັ້ນ
ພວກເຂົາໄດ້ສະແດງໃບໜ້າທຶກືກເຮັດໃຫ້ງາມກວ່າ ແລະ ອອບອົມກວ່າບັນດາຜູ້ທີ່ກົນອາຫານຂອງບາບໂລນ.
ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົານັ້ນ ຄືຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ ຊຶ່ງແມ່ນເສືອຜ້າສີຂ້າວ. ຈາກນັ້ນ
ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກທົດລອງ ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໄປສູ່ການພິພາກສາຂອງເນບູກາດເນັດຊາ
ໃນຕອນສິ້ນສຸດແຫ່ງວັນເຫຼົ່ານັ້ນ.

ໃນ “ຕອນທ້າຍຂອງບັນດາວັນ,” ເມື່ອດານເຢອນຍືນຍົງ “ໃນສ່ວນຂອງຕົນ,” “ຄວາມຮູ້ກັບພຣະຄຣິດ ແລະ
ຄຳພະຍາກອນທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບພຣະອົງຈະເພີ່ມພູນຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ” ສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ເນບູກາດເນັດຊາໄດ້ສັງເກດວ່າ ໃນ “ທຸກເລື່ອງແຫ່ງບັນຍາ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ,” ດານເຢອນ ແລະ
ຊາຍທັງສາມຜູ້ປະເສີດນັ້ນ “ຖືກພົບວ່າ” “ດຶກວ່າສິບເທົ່າຕົວ ກວ່າພວກນັກວິເສດ ແລະ
ພວກໂຫລາຈານທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.”

ພຣະຄຳພິດານເຢອນບົດທີ່ຫນຶ່ງກຳລັງສະແດງເຖິງປະສົບການຂອງຄົນຫນຶ່ງແສນສີຫມົນສີຟ້າ,
ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ຜ່ານຂະບວນການທົດສອບສາມຂັ້ນ. ໃນການໃຫ້ຄຳເຫັນຕໍ່ຂະບວນການນັ້ນ, ຊິດເຕີໂວທ ກ່າວວ່າ,
“ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ສະເໜີວຽກງານທິພວກເຮົາຈະຕ້ອງເຮັດໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້.
ພວກເຮົາຍັງບໍ່ຕົກຢູ່ແຜ່ນແຕ່ເຄີຍຫນຶ່ງ.

ພວກເຮົາບໍ່ມີລິດອຳນາດທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ການກະທຳວຽກທີ່ຈະຕ້ອງຖືກເຮັດ. ພວກເຮົາຈະຕ້ອງເຂົ້າມາສູ່ຊີວິດ,
ເຂົ້າມາສູ່ຄວາມເປັນອັນຫນຶ່ງອັນດຽວ. ບັດນີ້, ໃນເວລານີ້ເຖິງ, ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຍືນຍົງໃນຕຳແໜ່ງນັ້ນທີ່ການກັບ
ໃຈແລະການໃຫ້ອະໄພຈະເປັນລັກສະນະເດັ່ນຂອງວຽກງານຂອງພວກເຮົາ. ຈະຕ້ອງບໍ່ມີການໂຕ້ຖຽງກັນ.”

ຂະບວນການແຫ່ງການທົດສອບທີ່ນຳໄປສູ່ “ວາລະສຸດທ້າຍຂອງວັນທັງຫລາຍ” ນັ້ນ
ນຳໄປສູ່ການເປັນຄົນມາຈາກຕາຍຂອງພະຍານສອງຄົນໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສິບເອັດ.
ວຽກງານທິພວກເຮົາຕ້ອງກະທຳໃນຂະນະນີ້ ແມ່ນການຍອມຮັບຂ່າວສານຂອງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001
ແລະຕົນຂຶ້ນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍກະດູກແຫ່ງທິຕາຍແລ້ວ. “ພວກເຮົາຕ້ອງກັບມາມີຊີວິດ,
ກັບມາເຂົ້າໃນຄວາມເປັນອັນຫນຶ່ງອັນດຽວ.” ເມື່ອພວກເຮົາກະທຳສິ່ງນີ້

ລັກສະນະເດັ່ນຂອງວຽກງານຂອງພວກເຮົາຈະເປັນ “ການກັບໃຈ ແລະ ການອະໄພ.”

ລັກສະນະເດັ່ນຂອງວຽກງານຂອງພວກເຮົາຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍດານເຢອນໃນບົດທີ່ເກົ່າ
ເມື່ອທ່ານອະທິຖານຄຳອະທິຖານໃນພຣະບັນຍັດເລວີບົດທີ່ຊາວຫົກ ທຸນຂໍການອະໄພສຳລັບບາບຂອງທ່ານ ແລະ
ບາບຂອງບັນພະບຸລຸດຂອງທ່ານ ພ້ອມທັງຍອມຮັບວ່າ ທ່ານໄດ້ດຳເນີນຢ່າງຂັດຂຶ້ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າມາຕະຫຼອດ
ນັບແຕ່ຄວາມຜິດຫວັງທີ່ເປັນໝາຍເລີ່ມຕົ້ນຂອງເວລາແຫ່ງການລຳຖ້ຳ ໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020.
ທ່ານຍັງຈະຕ້ອງຍອມຮັບດ້ວຍວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ດຳເນີນຢ່າງຂັດຂຶ້ນຕໍ່ທ່ານຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາດຽວກັນນັ້ນ.
ດານເຢອນເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຜ່ານການເປັນເຊື້ອເປັນເວລາ “ເຈັດສິບປີ” ນັບແຕ່ວັນທີ 18 ກໍລະກົດ
2020.

ເຈດຕະນະບັນຍັດເປັນສັນຍາລັກຂອງ "ເຈດຕະນະ" ໃນພຣະທຳເລວີບົດ 26.
ພຣະທຳຂ່າວຄາວແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ເຈດຕະນະບັນຍັດແມ່ນໄລຍະເວລາທີ່ແຜ່ນດິນຈະ "ໄດ້ຮັບຄວາມຊຸ້ນຊຸມ"
ໃນບັນດາວັນຊະບາໂຕ ຊຶ່ງນາງບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຊຸ້ນຊຸມ
ເນື່ອງຈາກການກະບົດຕໍ່ພັນທະສັນຍາໃນພຣະທຳເລວີບົດ 25 ຂອງອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ.

ເພື່ອໃຫ້ພຣະວາຈາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໂດຍທາງບາກຂອງເຢເຣມີຍາສຳເລັດໄປ,
ຈົນກວ່າແຜ່ນດິນນັ້ນຈະໄດ້ຊຸ້ນຊຸມວັນຊະບາໂຕຂອງຕົນ; ເພາະຕະຫຼອດເວລາທີ່ມັນຖືກປະຖົມຮ້າງ
ມັນກໍໄດ້ຖືກສາວັນຊະບາໂຕ, ເພື່ອໃຫ້ຄົບເຈດຕະນະບັນຍັດ 2 ຂ່າວຄາວ 36:21.

ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກຂອງ "ຖົນກັ່ນດານ" ໃນຄຳພະຍາກອນ, "ສາມມື້ຄົງ"
ທີ່ພະຍານສອງຄົນໃນພຣະນິມົດບົດທີ 11 ໄດ້ນອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນຫຼັງຈາກວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020
ເປັນສັນຍາລັກຂອງ "ເຈດຕະນະບັນຍັດ", ແລະຍັງເປັນສັນຍາລັກຂອງ "ເຈດຕະນະ" ອີກດ້ວຍ. ທີ່
"ປາຍແຫ່ງວັນທັງຫຼາຍ" ນັ້ນ,
ເປັນສັນຍາລັກຂອງຈຸດສິ້ນສຸດແຫ່ງວັນໃນຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກປະທັບຕາໄວ້ໃນພຣະທຳດານເຢເຣມີຍາ.

ໃນປີ 1798 ພຣະທຳດານເຢເຣມີຍາໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກ ແລະ ດານເຢເຣມີຍາໄດ້ຍື່ນຢູ່ໃນສ່ວນຂອງຕົນ
ພ້ອມທັງຈະເຮັດໃຫ້ຈຸດປະສົງຂອງຕົນສຳເລັດ.

"ເມື່ອພຣະເຈົ້າປະທານໜ້າທີ່ພິເສດໃຫ້ມະນຸດຜູ້ໜຶ່ງກະທຳ,
ຜູ້ນັ້ນຄວນຍື່ນຢູ່ໃນສ່ວນແລະຕຳແໜ່ງຂອງຕົນ ເໝືອນດັ່ງດານເຢເຣມີຍາ,
ພ້ອມທັງຈະຕອບສະໜອງຕໍ່ການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ, ພ້ອມທັງຈະເຮັດໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງສຳເລັດ."
Manuscript Releases, volume 6, 108.

ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມດານເຢເຣມີຍາ ບົດ 8 ຂໍ້ 14,
ພຣະທຳດານເຢເຣມີຍາໄດ້ຍື່ນຢູ່ໃນສ່ວນຂອງຕົນອີກຄັ້ງໜຶ່ງ. ປີ 1798 ແລະ 1844
ເປັນຈຸດສິ້ນສຸດຂອງຄວາມພິເສດທັງໝົດ ແລະຄັ້ງທີສອງ, ແລະເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງໝາຍເຖິງຈຸດຈົບຂອງ
"ເຈດຕະນະ." "ສິ້ນສຸດແຫ່ງວັນເວລາ"
ໃນພຣະທຳດານເຢເຣມີຍາເປັນສັນຍາລັກຂອງການສິ້ນສຸດແຫ່ງການເປັນຊະເລື້ອຍ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ
"ເຈດຕະນະ." ໃນດານເຢເຣມີຍາ ບົດ 4, ເບບູກາດເນັດຊາໄດ້ດຳລົງຊີວິດດັ່ງສັດເດຍລະສານ ໃນຂະນະທີ່ "ເຈດຕະນະ"
ໄດ້ຜ່ານໄປເໝືອນທ່ານ. ເມື່ອເຖິງ "ສິ້ນສຸດແຫ່ງວັນເວລາ," ອານາຈັກ
ແລະສະຕິບັນຍາຂອງທ່ານກໍໄດ້ຖືກພົ້ນຄືນໃຫ້ແກ່ທ່ານ.

ແລະໃນບັນຍາຍແຫ່ງວັນເວລາທັງໝົດ ຂ້ານ້ອຍ ເບບູກາດເນັດຊາ ໄດ້ເຖິງຕາຂອງຂ້ານ້ອຍຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ
ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ກັບຄືນມາສູ່ຂ້ານ້ອຍ ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖືກວາຍພອນແດ່ອົງສູງສຸດ
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ສັນລະເສີນແລະຖືກວາຍພອນກຽດແດ່ພຣະອົງຜູ້ຊົງດຳລົງຢູ່ເປັນນິດ
ຜູ້ຊົງອຳນາດປົກຄອງຂອງພຣະອົງເປັນອຳນາດປົກຄອງອັນເປັນນິດ
ແລະພຣະລາຊະອານາຈັກຂອງພຣະອົງດຳລົງຢູ່ຕະຫຼອດທຸກຊົ່ວຄາວຄົນ:
ແລະຊາວໂລກທັງສິ້ນຖືກນັບວ່າເປັນດັ່ງບ່ອນໃດເລີຍ:
ແລະພຣະອົງຊົງກະທຳຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງໃນກອງທັບແຫ່ງສະຫວັນ
ແລະທ່ານກາງຊາວໂລກທັງໝົດ: ແລະບ່ອນຜູ້ໃດອາດຫ້າມພຣະທັດຂອງພຣະອົງ ຫຼືທຸກຖານພຣະອົງວ່າ,
"ພຣະອົງຊົງກະທຳອັນໃດ?" ໃນເວລາດຽວກັນນັ້ນ ສະຕິບັນຍາຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ກັບຄືນມາສູ່ຂ້ານ້ອຍ;
ແລະເພື່ອສະຫງ່າລາສີແຫ່ງພຣະລາຊະອານາຈັກຂອງຂ້ານ້ອຍ
ກຽດສັກແລະຄວາມຮຸ່ງເຮືອງຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ກັບຄືນມາສູ່ຂ້ານ້ອຍ;
ແລະທີ່ປົກສາຂອງຂ້ານ້ອຍກັບບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຂົ້າມາຫາຂ້ານ້ອຍ;
ແລະຂ້ານ້ອຍໄດ້ຮັບການສະຖາປະນາຂຶ້ນໃນພຣະລາຊະອານາຈັກຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແລະຄວາມສະຫງ່າງາມອັນປະເສດຊະຄຸນໄດ້ຖືກເພີ່ມແກ່ຂ້ານ້ອຍ. ດານເຢເຣມີຍາ 4:34–36.

ຈຸດສຳຄັນສຸດແຫ່ງເວລາຂອງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສະໝຸນສີພັນ ຖືກສະແດງໄວ້ວ່າເປັນ
“ຈຸດສຳຄັນສຸດຂອງວັນທັງໝົດ,” ແລະດັ່ງນັ້ນ
ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການສືບສູດໃນຄວາມໝາຍເຊິ່ງສັນຍາລັກຂອງ “ເຈດີສິບປີ” ແລະພ້ອມກັນນັ້ນຂອງ
“ເຈດີກາລະ.” ໃນເວລານັ້ນ “ການກັບໃຈ ແລະ ການອະໄພ” ຈະເປັນລັກສະນະທີ່ສະແດງວຽກງານຂອງບັນດາຜູ້ທີ່
ກ່ອນໜ້ານີ້ເຄີຍຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນທີ່ພາດຜ່ານຫຸບເຂົ້າແຫ່ງກະດູກແຫ່ງທີ່ຕາຍແລ້ວ.

ລັກສະນະທີ່ປາກົດໃຫ້ເຫັນຂອງພາລະກົດແຫ່ງການກັບໃຈຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສະໝຸນສີພັນ
ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນເອເຊກຽນບົດທີ 9 ດັ່ງ “ການຖອນຫາຍໃຈ ແລະ ການຮ້ອງໄຫ້.”
ເມື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າສາລະພາບ ແລະ ລະຫັງບາບສ່ວນຕົວຂອງຕົນ,
ເມື່ອພວກເຂົາຍອມຮັບວ່າພວກເຂົາໄດ້ກະທຳບາບຢ່າງດຽວກັນຊື່ຮອຍບັນພະບຸລຸດຂອງຕົນ,
ເມື່ອພວກເຂົາວາງຄວາມຈອງຫຼັກໃນຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົນລົງ ແລະ
ຍອມຮັບວ່າພວກເຂົາໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຂັດຂຶ້ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ
ອີກທັງວ່າພຣະອົງໄດ້ດຳເນີນຂັດຂຶ້ນຕໍ່ພວກເຂົານັບແຕ່ເວລາແຫ່ງການຖ່ວງຊ້າໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 18
ກໍລະກົດ 2020, ເມື່ອນັ້ນພວກເຂົາຈະຖືກພົບວ່າມີອຳນາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ “ສິບເທົ່າ”
ຫຼາຍກວ່າບັນດາຜູ້ອ້າງຕົນວ່າເປັນຄົນສະຫຼາດອັນທັງໝົດໃນອານາຈັກ.

ຂະບວນການແຫ່ງການປະທັບຕາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນດ້ວຍການປ່ອຍ ແລະຕໍ່ມາຄືການຢັບຢັ້ງອົດສະລາມ.
ຂະບວນການນັ້ນສືບສູດລົງດັ່ງທີ່ມັນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ, ເມື່ອອົດສະລາມຖືກປ່ອຍອອກອີກຄັ້ງໜຶ່ງ.
ມັນຖືກປ່ອຍອອກໃນຕອນສຳລັບສຸດແຫ່ງວັນທັງໝົດຂອງເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາ, ຊຶ່ງສຳລັບດານເຮືອນແລ້ວ
ຄືພະລາຊະກຳຂອງໄຊຮັສທີ່ເອີ້ນຜູ້ຄົນໃຫ້ອອກມາຈາກບາບໃຈ. ຢູ່ທີ່ນັ້ນ,
ໃນຕອນສຳລັບສຸດແຫ່ງວັນທັງໝົດຂອງການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ໃນການພິພາກສາ “ພະລາຊະກຳ”
ຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ,
ບັນດາຜູ້ສັດຊີຈະຖືກພົບວ່າຄອບຄອງລົດອຳນາດແຫ່ງການພະຍາກອນ “ຫຼາຍກວ່າສິບເທົ່າ”.

“ທ່ານກຳລັງເລືອນການສະເດັດມາຂອງພຣະເຈົ້າໄປໄກເກີນໄປ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າຜົນບາຍກຳລັງຈະມາ
ດັ່ງກັບ [ຢ່າງກະທັນຫັນເທົ່າກັບ] ສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ, ແລະດ້ວຍລົດອຳນາດເພີ່ມຂຶ້ນສິບເທົ່າ.”
Spalding and Magan, 5.

ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ ພວກເຮົາຈະເລີ່ມພິຈາລະນາພຣະທຳດານເຮືອນ ບົດທີ 2.

“ນີ້ແມ່ນສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງໃຫ້ພະລັງແກ່ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສອງ.
ບັນດາທູດສະຫວັນໄດ້ຖືກສົ່ງມາຈາກສະຫວັນເພື່ອບຸກໃຈພວກວິສຸດຊຶ້ງທີ່ຖອຍ
ແລະຕຽມພວກເຂົາໃຫ້ພ້ອມສຳລັບພາລະກົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຢູ່ຂ້າງໜ້າ.
ຄົນທີ່ມີພື້ນຖານສະຫວັນຫຼາຍທີ່ສຸດບໍ່ແມ່ນພວກທຳອິດທີ່ໄດ້ຮັບຂ່າວສານນີ້.
ບັນດາທູດສະຫວັນໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຫາຜູ້ຖອມຕົນ ແລະຜູ້ອຸທິດຕົນ ແລະຜັກດັນພວກເຂົາໃຫ້ຍົກສຽງຮ້ອງວ່າ,
‘ເບິ່ງແມ່, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງມາ; ຈົ່ງອອກໄປພົບພຣະອົງ!’ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຝາກສຽງຮ້ອງນັ້ນໄດ້ລົງຮີບໄປ
ແລະໃນພະລັງຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ປະກາດຂ່າວສານນັ້ນ ແລະປຸກພື້ນຖານຂອງຕົນທີ່ຖອຍໃຈ.
ພາລະກົດນີ້ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ເທິງສະຕິບັນຍາ ແລະຄວາມຮຽນຮູ້ຂອງມະນຸດ, ແຕ່ຕັ້ງຢູ່ໃນພະລັງຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແລະພວກວິສຸດຂອງພຣະອົງທີ່ໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງນັ້ນກໍບໍ່ອາດຕຳນິດໄດ້.
ຜູ້ທີ່ມີຈິດວິນຍານຫຼາຍທີ່ສຸດໄດ້ຮັບຂ່າວສານນີ້ກ່ອນ, ແລະຜູ້ທີ່ຕຳກ່ອນເຄີຍນຳໜ້າໃນພາລະກົດ
ກັບເປັນພວກສຸດທ້າຍທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະຊ່ວຍເພີ່ມພູນສຽງຮ້ອງນັ້ນວ່າ, ‘ເບິ່ງແມ່, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງມາ;
ຈົ່ງອອກໄປພົບພຣະອົງ!’” Early Writings, 238.